

νά παρουσιασθῆτε γιὰ μιὰ στιγμή ὡς ὑπουργοὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ νὰ ἐξέλθετε ὡς ἀντιπολιτευόμενοι . . .

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (σύννους). Οἱ Ζαῖμικοὶ ἔχουν δίκαιον. Πορεύομαι νὰ καταθέσω τὴν ἐντολὴν.

Οἱ ὑποψηφιοὶ ὑπουργοί. Οὐαὶ ἡμῖν καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἡμῶν !

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

(ἐν τῷ οἴκῳ Κουμουνδούρου).

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ (ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κοιμωμένου Κουμουνδούρου). Καλῶς ἐπλεξα τὴν κωμωδίαν. Ὁ κ. Τρικούπης κατέθηκε τὴν ἐντολὴν πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ζαῖμικῶν καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν ἔχει πλειοψηφίαν. Ἐγὼ δὲ ἐνέβαλα τὴν σατανικὴν ταύτην ιδέαν εἰς τὸν ἄφρονα Ζαῖμην (τὴν ἀφροσύνην του ὁμολόγησε μόνος του ἐν τῇ βουλῇ) πείσας αὐτόν, ὅτι ἂν κατέθετε τὴν ἐντολὴν ὁ κ. Τρικούπης, ὁ κ. Κουμουνδούρος θὰ ἐπέμεινεν εἰς τὴν παραίτησίν του καὶ ἡ Α. Μ. θὰ ἐκάλει τότε τὸν κ. Ζαῖμην. Ἐγείρου, γλυκύτατε, διότι σὲ καλεῖ ὁ βασιλεὺς. Ξύπνα, γλυκύτατε, κ' ἡ μοῖρά σου δουλεύει.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (χασμῶμενος). Ποίαν γλυκεῖαν ἀκούω μουσικὴν ;

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ. Ἐτοιμάσου νὰ δεχθῇς τὸν κ. Καλλίνσκην. Κρούει τὴν θύραν. Ἔσο δὲ τολμηρός. Ἐγὼ δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλίπω, ὅπως οὐδέποτε μέχρι τοῦδε σ' ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ εἰμι τὸ **Δαιμόνιόν** σου.

Λουκιανός.

Ο ΟΙΟΝΕΙ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΕΩΝ.

ὑπὸ τὴν περιπαθῆ μελωδίαν μᾶρς τοῦ Σωτίλη, τὸ ὅποιον τὴν στιγμὴν ταύτην πνέει εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, περισυνάγω, ὡς ἡ ὄρνις τὰ νεοσσά της, τὰς πανταχόθεν διαφευγούσας με ἐντυπώσεις τοῦ χοροῦ τῶν Παρνασσιδέων.

Ἐχῶ δύο θετικὰ προσόντα, ὅτι εἰμαι σύντομος, ὅτι εἰμαι καὶ ἀληθής· καὶ ἐν ἀρνητικόν, ὅτι δὲν εἰμαι ῥωμαντικός, ὡς ὁ ἐποποιὸς τοῦ Σερπιτερίου κ. Κρεῖ-Κρεῖ.

Αἱ ἐντυπώσεις μου λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶν κατὰ κεφάλαια, ἢ ὡς θὰ ἔλεγε φιλοχόρου γλῶσσα, κατὰ καρτέ.

Εἴσοδος. Οἱ Παρνασσίδεες εἶναι ἄνθρωποι ποῦ δίδουν εὐκολὰ τὸν λόγον των, ἀλλὰ δὲν τὸν κρατοῦν, διότι ὁ λόγος τῶν Παρνασσιδέων ὡς εὐγλωττος εἶναι ὀλισθηρὸς, ἢ ἔχει πτερὰ καὶ φεύγει. Ἄς προσέχῃ ὅποια προξενολογίεται μὲ Παρνασσιδέα.

Ἄντι λοιπὸν ἡλεκτρικοῦ φωτός, χάριν τοῦ ὁποίου ἐπώλησαν τὰ μισὰ των εἰσιτήρια, εἶχαν σελιναῖον. Τοὺς ἔλειψε, λέγει, ἡλεκτρισμός, ὁ δὲ ἀτυχὴς Ἀργυρόπουλος, μετ' ὅλας τὰς ἀποπείρας του, δὲν κατάρθωσε νὰ ἡλεκτρίσῃ τίποτε.

Καὶ ὅμως οἱ Παρνασσίδεες εἶναι παιδιὰ μὲ χαρακτῆρα.

— Ὑπεσχέθημεν ἡλεκτρικὸν φῶς· γίνεται νὰ μὴ βάλωμεν τίποτε εἰς τὴν εἴσοδον ;

— Νὰ βάλωμεν χωροφύλακας, ἐσκέφθη ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος κ. Παππαρηγόπουλος, ὁ ἐπὶ τοῦ διαβοήτου Συνεδρίου χειροτονηθεὶς ἀρχηγὸς τῶν Γιαντισάρων.

— Καὶ ναύτας, προσέθηκεν ὁ ἐκ Σπετσῶν ἀντιπρόεδρος κ. Βάμβας.

— Βέβαια, εἶπεν ὁ ἐρυθρὸς γραμματεὺς, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθῶν καὶ αἱ δύο δυνάμεις.

Οὕτω καὶ ἐγένετο, τῆς εἰσόδου λαβούσης ὄψιν στρατιωτικὴν.

Οἱ μὲν Κύριοι ἐνόμιζον ὅτι οἱ Παρνασσίδεες τοὺς ἐκάλεσαν εἰς μηδενιστικὴν συνωμοσίαν καὶ ὅτι ὁ κ. Σκίπης τὰ μυρίσθηκε καὶ ἔστειλε χωροφύλακας.

Αἱ Κυρίαι ὅμως, ἐξυπνότεροι πάντοτε τῶν ἀνδρῶν, ἐφθῆσαν μήπως οἱ Παρνασσίδεες, ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς μακρινῆς νυμφοθηρίας των, μετεχειρίσθησαν τὸν χορὸν ὡς νυμφοπαγίδα, καὶ ἔταξαν περὶ τὴν εἴσοδον ναύτας ὅπως τὰς κλέψουν. Καὶ ἤδη ἐπλανᾶτο περὶ τὰς ἀκοάς των ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ Λογιωτάτου ἄδοντος :

Βάρκα φῶς μου θ' ἀρματώσω
Νὰ σὲ κλέψω μιὰ νυκτιᾶ.

Ἐὐτυχῶς οὐδὲν ἀπευκταῖον συνέβη. Μολονότι πολλοὶ ἐφοβοῦντο μήπως ἐπωφελοῦμενοι τὸ νέον νομοσχέδιον καθ' ὃ διδάκτορες κατατάσσονται ὡς ἐνωμοτάρχαι τῆς χωροφυλακῆς, Παρνασσίδεες τινες ἐφρούρουν ἐκεῖ μετημφισμένοι, ἔτοιμοι ν' ἀρπάσουν καμμίαν νύμφην.

Μουσικὴ σκάλα. Δὲν ἐφθάνεν ἡ στρατοκρατία τῆς εἰσόδου, ἀλλ' ὡς Ἐυέλπιδες—γαμβροί—ὅλοι οἱ Παρνασσίδεες κατέλαβον εἰς κωμικὴν παράταξιν τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος φέροντες καὶ κοκάρδας, ὡς οἱ ἐν τῷ χορῷ τοῦ Σερπιέρη ὑπηρετοῦντες.

Ἐρωτήσαμεν : τί τοῦτο καὶ μᾶς εἶπον ὅτι ἀπετέλουν εἰσὸς ἀλληγορίας, δι' ἧς μετέβαλον τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας εἰς μουσικὴν σκάλαν, ἐφ' ἧς ὡς ἐπὶ αἰθερίου ἀναβάθρας, ἔμελλον ν' ἀναβῶσιν οἱ προσκεκλημένοι θηλυκοὶ ἄγγελοι. Τῆς σκάλας ταύτης τὸ κάτω φά κατεῖχεν ὁ διπλωματιδεὺς κ. Μᾶνος, τὸ δὲ ἀπάνω φά ἡ Α. ἱφιλότης ὁ πρόεδρος κ. Δραγούμης.

Engagements. Διμασμένα τὰ μέλη, συνῆπτον τὰς χοροποχρεώσεις των, ἐνῶ αἱ Κυρίαι εἰσέτι ἡσθμαιοιν, ἐναντίον δὲ ὅλων τῶν κανόνων πῆς ἐθιμοταξίας μετὰ τὰ engagements τῶν μελῶν ἐγίνοντο αἱ παρουσιάσεις.

Διάλογοι ἐπὶ τῆς εἰσόδου, ἠκούοντο μετὰ μεγάλης μαγοτονίας οἱ ἑξῆς :

— Τὸν βλέπεις αὐτὸν ποῦ μπαίνει τώρα ;

— Ἔ ;

— Φορεῖ τὸ φράκκο μου.

— Νὰ καὶ τὸ δικό μου.

— Οὐ ! τοῦλθε πολὺ κοντὸ τὸ βρακί μου.

— Μωρὲ δὲν φαίνονται τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ κλάκ μου.

Φρακοδιάλογος. Δύο ἐκ τῶν φρακοδανειστῶν, τοῦ ἐνὸς τοῦ ἤρχετο πλατὺ τὸ ξένον φράκκο, τοῦ ἄλλου στεγνόν.

— Μωρὲ τ' ἀλλάζουμε ;

Ῥομάντσα ἀλὰ Ζολᾶ. Εἰς ὑψηλὸς καὶ εἰς κοντὸς, ἐκ τῆς τάξεως τῶν παρατηρητῶν :

— Τί ἀφράτο ντεκολτέ ;

— Εἶσαι μύψ καυμένε.

— Γιατί ;

— 'Αλλως θ' ἀνεκάλυπτες ὑπὸ τὸν ἄφρον τὸς οἰκίσκου
οὗς ἔκτισαν θερινοὶ κώνωπες.

*

— 'Αληθινοὶ μαργαρίται εἶναι αὐτοί ;

— Μπα ! Ψεύτικοι, δὲν βλέπεις ὅτι εἶναι μεγάλοι σὰν
καρύδια ;

— 'Ε ! τότε εἶναι τεχνητοὶ ἐπὶ φυσικῶν μαργαριτῶν.

*

Σιωπή ! ἡ μυρόεσσα σταυράνθη τοῦ Ἰονίου, φέρουσα ὀ-
νομα, ἔνδυμα καὶ σάρκα, ὅλα ῥόδινα.

Mia Rose
Καὶ με roses
'Ητο rose.

*

— Βλέπεις τὸν κλωστομύστακα ἀξιωματικόν ;

— Ναί.

— Νομίζει ὅτι τιτρώσκει με τὰ γαλανὰ του μάτια,
ἐνῷ τιτρώσκουν μόνον αἱ ἐπωμίδες καὶ τὰ λουριά του.

*

'Εκεῖ παρακάτω ὁμῶς λευκὸς πεντελικὸς μαρμάρου ὄγκος
ἐπαναλαμβάνει τὸ θαῦμα τῆς Γαλατείας χορεύων.

Στατιστική. 'Ἰνα μὴ διαψευσθῇ ὁ κ. Μανσόλας ὡς μέ-
λος τοῦ Παρνασσοῦ, πολλαὶ Κυραὶ δὲν μετέβησαν εἰς τὸν
χορὸν ἵνα περισσεύη τὸ ἄσχημον φύλον.

*

Κατὰ διαβολικὴν δὲ σύμπτωσιν ἐπερίσσειον αἱ ἄσχημοὶ
δίκην πλειοψηφίας κουμουνδουρικῆς, καὶ ἐμειψήφουν αἱ ὠ-
ραῖαι, ὡς κόμμα τῆς Ὁρας.

Προσκληθεὶς νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον εἶπα :

Τὸ ἰδιάζον ἐν τῷ χορῷ αὐτῷ ἦν τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς.

'Αλλ' αἱ μὲν εὐμορφοὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην ἡλεκτρικοῦ
φιρμανίου τοῦ κ. 'Αργυροπούλου.

'Ενῷ αἱ ἄσχημοὶ εἶχον καὶ παρὰ εἶχον.

Πολλὰ μάλιστα ἀδημονοῦσαι καὶ παρῶδουσαι τὸ : Si j'
Étais Roi, ἔλεγον :

— 'Α ! ἂν ὑπῆρχεν ἡλεκτρικὸν φῶς !

'Εκεῖ ποῦ εὐρεθεὶς ὁ ποιητὴς τῶν «Κρητῶν καὶ 'Ενετῶν»
κ. 'Αμπελᾶς ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τὰς γεωργικὰς του
μελέτας καὶ νὰ δραματοποιήσῃ τὸ motif αὐτό.

Πτώσεις. Δὲν εἶναι πέντε αἱ πτώσεις ; Οἱ λόγοι Παρ-
νασσίδες τὰς ἑκαμὰν δώδεκα, πολυπλασιάσαντες κυρίως
τὴν δοτικὴν· ἀλλ' αἱ μητέρες τῶν δεσποινίδων ἀπέναντι
τόσων δοτικῶν κατήργησαν τὴν κλητικὴν.

'Αναγράφωμεν ἐνταῦθα τὰ αἷτια τῶν πτώσεων.

α'. Σώματα ἑτεροβαρῆ.

β'. 'Αναίσθησις τῶν βραχιονίων μυῶν.

γ'. 'Ατελεῖς πρόβαι τοῦ κ. Βαλάση.

δ'. 'Ασθένεια μνημονικοῦ καὶ βάρος ἡλικίας ἐκείνων αἰ-
τινες ἐώρταζον leur rentrée dans le monde.

ε'. Προπέτεια χιονιστῶν.

ς'. Δυσαναλογία δανεισμένων φράσεων.

ζ'. Πατήματα μπατζακίων.

*

Πρὸ ἐνὸς ζεύγους πεσόντος οὕτως εὐγενῶς, ὥστε ὁ καβα-
λιέρος νὰ μείνῃ κάτω, εἰς ῥωμαντικὸς παρῶδων τὸν Οὐγὼ
εἶπε :

Oh ! n' insultez jamais l' homme qui tombe ;
Qui sait sous quel fard e a u son pauvre corps
[succombe !

Ποικίλα. Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος, τοῦ κ. Τρικούπη μὴ
σχηματίσαντος ὑπουργεῖον, κηρύσσεται ὁπαδὸς τῶν οἰ-
κονομῶν καὶ ἀντὶ κλάκ πιέζει ὑπὸ μάλης ῥωμαλέον ὕψη-
λὸν πῖλον.

'Ερωτώμενος λέγει :

— Κάτω ὅλα, μηδὲ τοῦ τεπὲ τοῦ καπέλλου μου ἐξαι-
ρουμένου.

*

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας καθυστρεφεῖ.

'Ἡ φήμη ὁμιλεῖ περὶ τινος ἐπεισοδίου ἐνδυματικοῦ λαβόν-
τος χώραν ἐν τῷ χορῷ τῶν ἀνακτόρων.

Συνέπεια ἡ κλοπὴ ἐνὸς κλάκ καὶ αἱ εὐγλωττοὶ διαμαρ-
τυρήσεις τοῦ μικροῦ Θεοφιλά.

Εὐφυῖα Παρνασσιδέων. Πῶς νὰ μιμηθῶν τὰς
τέσσαρας ἑτεροχρώμους αἰθούσας τοῦ κ. Σερπιέρη, τὴν
πομπῆάνην, τὴν μαυροῖσπανικὴν καὶ τὰς ἄλλας ;

Ὁ εὐφυέστερος ἐξ αὐτῶν προτείνει :

— Δὲν ἀναπαριστῶμεν τὰς τέσσαρας ὥρας τοῦ ἔτους ;

— 'Επιδοκιμάζω, λέγει ὁ φυσικομαθηματικὸς κ. Δρα-
γούμης.

Καὶ προσκαλῶν τὸν κλητῆρα :

— Κλητῆρ, εἰς τὴν μίαν αἰθούσαν ἀναψε φωτιά· θὰ εἶ-
ναι τὸ θέρος· εἰς τὴν ἄλλην ἕνα μαγκαλάκι· θὰ εἶναι ἡ
ἄνοιξις· εἰς τὴν τρίτην μὴ βάζῃς τίποτε· θὰ εἶναι τὸ φθι-
νόπωρον· τῆς τετάρτης ἄνοιξις καὶ τὰ παράθυρα· θὰ εἶναι ὁ
χειμῶν.

— Τῆς νέαις νὰ τῆς ὀδηγῶμεν εἰς τὸ χρυσοῦν θέρος.

— Τῆς πανδρευμέναις εἰς τὴν ἄνοιξιν.

— Καὶ τῆς περασμέναις εἰς τὸν χειμῶνα.
Αἱ τελευταῖαι ἀτυχεῖς ἐξεπάγιασαν.

Φαγοπότι. — Νερὸ καὶ σομάδα ὡς ποτά. Χυλόπητται
ὡς ὄψα. Καὶ $\frac{1}{2}$ ὀν παγωτοῦ, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Βάμβρα,
ἐνεκα λόγων ὑγιεινῆς, συμβουλευθέντος καὶ τὸν ὀδοντοῖα-
τρὸν κ. Μπρέλλην.

Περὶ τὸ πρῶτ' ἡ πείνα ἦτο θηριώδης. 'Ἐξερχόμενα τὰ
ζεύγη διέτασσον εἰσβολὴν εἰς τὰ πατσατζιδικά.

Ὅπου τὰ εὐρισκὸν κλειστά, ἡ Κυρία πρὸς τὸν συνο-
δεύοντα Παρνασσιδέα στενάζουσα ἔλεγεν :

— ὦ ! ἐὰν ἦτο πατσατζής !

Τόσα γλυκὰ εἶχον φάγει ὅλοι ὑπὸ πείνης, ὥστε ἤρχισαν
νὰ ζητοῦν καὶ ξυνά.

Εἷς θεολόγος : Ντροπή, παιδιά, ντροπή.

*

'Ελεγε καὶ μπύρα, ἐνεκα τοῦ πένθους τοῦ ἰσοβίου 'Ερυ-
θρου Γραμματέως.

Κοτελλιῶν. Διεκρίθη διὰ τῆς ἀποπείρας ἦν ἑκαμὰν οἱ
Παρνασσίδες νὰ εἰσαγάγουν ἵπποδρομικὰς ἀτκήσεις, κα-
κασκευάσαντες στεφάνια ἀπὸ σιγαρόχαρτο, τὰ ὅποια ἐπρό-
κειτο ὡς ἐευγέρες νὰ διατρυποῦν αἱ Κυραὶ.

Ἐντύψεις. Μπορεῖ νὰ χορεύῃ κάνας τὸς Παρνασσ-

σιδεῖς, ἀλλ' αὐτοὶ μάτην ζητοῦν νὰ χορεύσουν ἄλλους καὶ ἄλλας.

Ἀναλογία. Ὑπνωτήρια Παρνασσιδέων = χοροί.
Χοροὶ Παρνασσιδέων = ὑπνωτήρια.

Δὸν Ζουάν.

Η ΕΠΙΟΥΣΑ ΕΝΟΣ ΧΟΡΟΥ.

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Κυρία, τί θὰ κάνουμε τὸ μεσημέρι;
ΚΥΡΙΑ.—Ῥώτησε τὸν ἀφέντη σου.

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Ἀφέντη, τί ἀγαπάτε νὰ σὰς κάνω τὸ μεσημέρι;

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Πές τοῦ Μανώλη νὰ πάρη μπριζόλες βιδελίσαις καὶ μακαρόνια.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἀφέντη, μοῦ εἶπε ἡ μαγερίσσα νὰ πάρω μπριζόλες καὶ μακαρόνια, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔχω περὶ νὰ παγαίνω στὸ παζάρι χωρὶς λεφτά, γιατί χρωστάμε ἀπὸ τὸν ἄλλο μῆνα 90 δραχμαὶς τοῦ χασάπη, 40 τοῦ μπακάλη, 30 τοῦ ψωμά, 20 τοῦ λαχανᾶ καὶ καμμιὰ σαρανταρὶὰ σὲ κᾶτι ἄλλα μαγαζιά καὶ χωρὶς λεφτά δὲν μοῦ δίνουν περὶ πρᾶμα.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Οἰκονόμησέ τα ὅπως ἔμπορὶς καὶ πές τους πῶς θὰ τοὺς πληρώσουμε εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ANNA.—Κυρία, ἔστειλε ἡ κυρία Λιζιὲ τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὸ φόρεμα τοῦ χοροῦ καὶ ὁ Πιρπινιάς γιὰ τὰ στιβαλάκια τοῦ χοροῦ μὲ τοὺς φλόγκους.

ΚΥΡΙΑ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ANNA.—Ῥστείλε καὶ τὸ γαλλικὸ μαγαζὶ καὶ ὁ Τσάτσος τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὰ γάντια καὶ τὸ ἐπανοφῶρι τοῦ χοροῦ.

ΚΥΡΙΑ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ANNA.—Σὰς παρακαλεῖ καὶ ὁ Σπαγόπουλος καὶ ὁ Σπουλιόπουλος νὰ τοὺς πληρώσετε τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὸ κτένισμα καὶ γιὰ τὰ διαμαντικὰ ποὺ πήρατε γιὰ τὸ χορὸ.

ΚΥΡΙΑ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Ἐφούνισες Μανώλη;

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἄμ δέ;

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Γιατί;

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἄμ μοῦ δίνει περὶ κανέναν πρᾶμα βερσέ;

ΜΑΡΟΥΛΑ.—Ἄμ τί θὰ φᾶν τ' ἀφεντικά τὸ μεσημέρι;

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Θὰ τοὺς πάρω μακαρόνια καὶ μπριζόλες ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Βαρνάβη, γιατί ἐκεῖ δούλεψα μιὰ φορὰ καὶ μοῦ κάνουν κρέδιτο.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Ἀφέντη, ἔστειλε ὁ Λαμπίκης τὸ λογαριασμὸ γιὰ τὰ ροῦχα ποὺ σὰς ἔκανε γιὰ τὸ χορὸ, καθὼς καὶ ὁ Ζωγλιόπουλος γιὰ τὰ παπούτσια τοῦ χοροῦ.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Σὰς παρακαλεῖ καὶ ὁ Κωστής νὰ τοῦ πληρώσετε τ' ἀγῶγι ποὺ σὰς πῆγε καὶ σὰς ἔφερε ἀπὸ τὸ χορὸ.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

ΜΑΝΩΛΗΣ.—Σὰς παρακαλῶ καὶ ἐγὼ νὰ μοῦ πληρώσετε τὰ μνηστικά μου, γιατί θ' ἀνοίξω μ' ἓνα ἄλλο πατριωτικὸ καπνοπωλεῖο.

ΑΦΕΝΤΗΣ.—Καλά. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Τὸ τέλος τοῦ μηνός φθάνει καὶ οἱ λογαριασμοὶ παρουσιάζονται. Ἀνέρχονται εἰς δύο χιλιάδας δραχμῶν. Ἡ κυρία προῖκα δὲν ἔλαβε. Κληρονομίαν δὲν περιμένει. Ὁ κύριος περιουσίαν δὲν ἔχει. Μόνον εἰσόδημα ἔχει τὴν ἐκ τῆς δημοσίας θέσεως τοῦ ἀντιμισθίαν κυμαινομένην μεταξὺ τῶν 300—400 κατὰ μῆνα δραχμῶν.

Τὸ τέλος τοῦ μηνός φθάνει καὶ οἱ λογαριασμοὶ παρουσιάζονται.

— Τίνα δι' αὐτῶν θὰ πρωτοπληρώσῃ;

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.—Τοὺς τόκους τῶν ἀνὰ χεῖρας τοῦ σπιρουράτου τοκιστοῦ **Ἄρ. Διάγγελη** τριῶν χρεωστικῶν γραμματίων του.

E pur si move!!!

Τρέχα—γύρευε.

ATTENTION AUX GOUVERNANTES!!!

Οὐδὲν κρυπτὸν ὃ μὴ φανερόν γενήσεται.

Ἐμάθομεν τέλος τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ κυρία *Δεντηλέμ* ἀπέπεμψε *κλωτσοπατηδὸν* καὶ *σφαλλαρηδὸν* τὴν πεφιλημένην τῆς θυγατρὸς τῆς *Ζιζίκας* γκουβερνάνταν, *Mademoiselle Brouhaha*.—Τὴν ἀπέπεμψε λοιπὸν τὸ μεσονύκτιον τῆς 31 Ἰανουαρίου 1879, **διότι**:

α. τῆς ἐξελογίσαε τὸν παρῆλικα σύζυγόν της:

β'. διεβίβασεν εἰς τὴν θυγατέρα της τὰ *billets doux* δύο, τριῶν *gommés* καὶ

γ'. διότι κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους, ἐνῷ ὁλος ὁ κόσμος εὕρισκετο εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἡ δεσποινὶς *Μπρουχαχᾶ* ἐθεάθη ὀπισθεν τῆς *Ῥιζαρείου* σχολῆς μετὰ τῆς *Ζιζίκας*, συνοδευόμεναι ὑπὸ δύο διεσθαρμένων *petits crevés*... *Honny soit qui mal y pense*...

— Καλὲ εἶν' ἀλήθεια αὐτὰ, κύριε *Μὴ Χάνεσαι*, ἡ μήπως εἶναι συκοφαντίαι τῶν *ἀντιγκουβερναντιστῶν*;

— Ἀληθέστατα, ἀγαθὴ μου ἀναγνώστρια! Καὶ ὁ ἔωρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀλάθητοι εἰσίν.

— Ἄχ, κύριε *Μὴ Χάνεσαι*, μ' ἀπελπίζετε, διότι καὶ ἐγὼ ἔχω *γκουβερνάντα* τῶν παιδιῶν μου.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προσέχετε αὐτήν! *Attention aux gouvernantes!*

Μεταξὺ μας...

ΠΕΡΙ ΔΥΣΜΑΣ

τοῦ ὑπουργικοῦ του βίου ὁ κ. Δηληγιάννης ἠθέλησε νὰ φανῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη χαρίεις, πράξας ἔργον δικαιοσύνης διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ κ. **Ἀλεξ. Λεονάρδου** εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν.